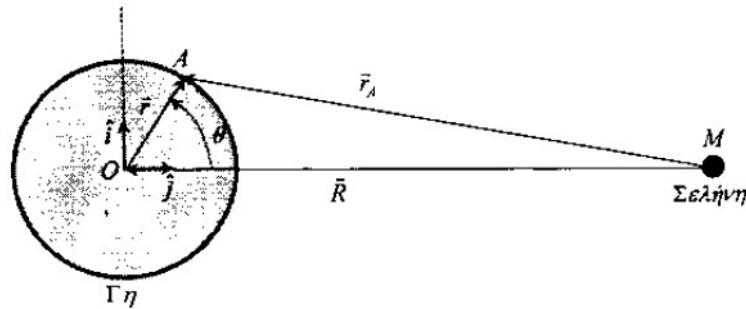

ΠΑΛΙΡΡΟΙΕΣ

Η παλιρροιακή δύναμη σε κάποιο σημείο A της επιφάνειας της Γης υπολογίζεται από τη διανυσματική διαφορά της βαρυτικής έλξης την οποία ασκεί η Σελήνη σε μια στοιχειώδη μάζα m στο εν λόγω σημείο, και της βαρυτικής έλξης που θα ασκούσε στην ίδια μάζα εάν αυτή βρισκόταν στο κέντρο της Γης.

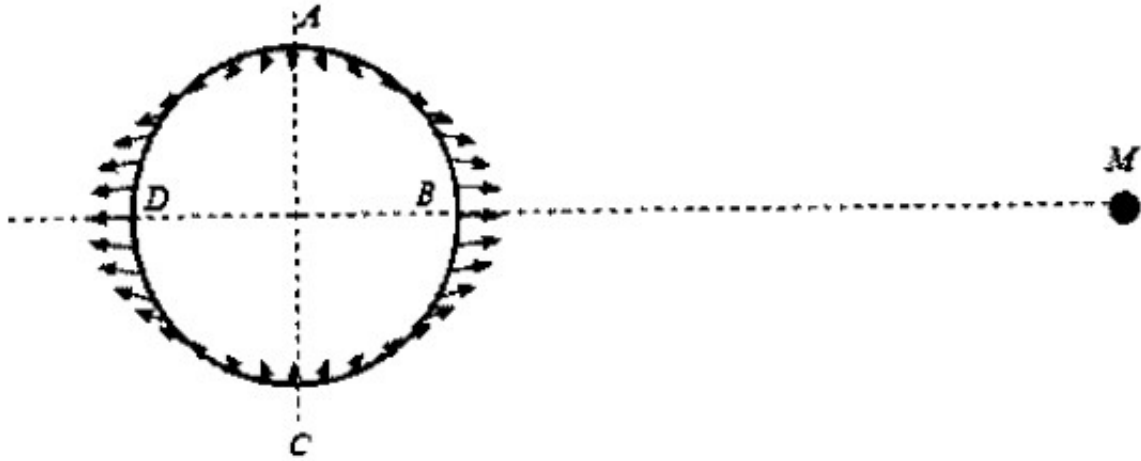
Σύντομη ερμηνεία: Δεδομένου ότι ο άξονας περιστροφής της Γης δείχνει σε σταθερή διεύθυνση σε σχέση με τους αστέρες, μπορούμε να αναφερθούμε σε ένα σύστημα αναφοράς O πακτωμένο στο κέντρο της Γης, που εκτελεί μεταφορική κίνηση μαζί της γύρω από το κέντρο μάζας του συστήματος Γη-Σελήνη αλλά δεν περιστρέφεται. Σε σχέση με ένα αδρανειακό σύστημα στο διάστημα όλα τα σημεία του O κινούνται με την ίδια επιτάχυνση. Κάθε σώμα στο σύστημα αναφοράς O υφίσταται μια δύναμη που είναι ανεξάρτητη από τη θέση του. Για υπολογισμούς πάνω στο ίδιο το O η δύναμη αυτή θα πρέπει να αφαιρεθεί διανυσματικά από τη δύναμη βαρύτητας. (Για τους υπολογισμούς σας θεωρήστε τη Σελήνη σημειακή. Ο λόγος της ακτίνας της Γης προς την απόσταση του κέντρου της από τη Σελήνη είναι $\frac{r}{R} \approx 1,6 \times 10^{-2}$. Όπου χρειαστεί χρησιμοποιήστε την προσέγγιση του διωνυμικού αναπτύγματος: $(1+x)^n \approx 1+nx$ για $|x| \ll 1$, $n \equiv$ σταθερά.)

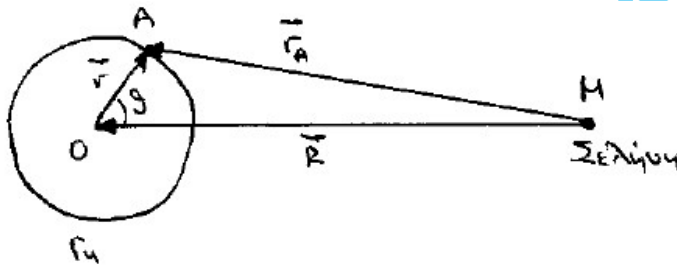
α) Δείξτε ότι η δύναμη παλιρροιας $\vec{F}_{\text{παλ}}$ την οποία νοιώθει στοιχειώδης μάζα m στο σημείο A δίνεται, σε πρώτη προσέγγιση, από τη σχέση

$$\vec{F}_{\text{παλ}} \approx -G \frac{mM}{R^3} \left[\vec{r} - 3\vec{R} \frac{\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \right]$$

β) Η άποψη που αποδίδει τα παλιρροιακά φαινόμενα στην απλή βαρυτική έλξη της Σελήνης μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι όταν στην πλησιέστερη προς τη Σελήνη πλευρά, πάνω στην ευθεία που τη συνδέει με το κέντρο της Γης, έχουμε άμπωτη τότε στο αντιδιαμετρικό σημείο θα έχουμε πλημμυρίδα. Στην πράξη όμως παρατηρούμε και στα δύο σημεία ταυτόχρονα άμπωτη όπως φαίνεται στο ακόλουθο σχήμα. Εξηγήστε το φαινόμενο, υπολογίζοντας τις δυνάμεις στα σημεία A,B,C,D στο ακόλουθο σχήμα, με βάση το αποτέλεσμα του ερωτήματος α.

ΛΥΣΗ

1/ Η βαρυτική έλξη που ασκεί η Σελήνη σε μια τμήμα m στο σημείο A είναι:

$$\vec{F}_A = -G \frac{Mm}{r_A^2} \hat{r}_A = -G \frac{Mm}{r_A^3} \vec{r}_A \quad (1) \quad (\text{όπου } \vec{r}_A = r_A \hat{r}_A)$$

Ενώ η βαρυτική έλξη που ασκεί η Σελήνη στο ίδιο τμήμα αν βρισκόταν στο κέντρο της είναι:

$$\vec{F}_O = -G \frac{Mm}{R^2} \hat{R} = -G \frac{Mm}{R^3} \vec{R} \quad (2) \quad (\text{όπου } \vec{R} = R \hat{R})$$

Άρα η συνισταμένη δύναμη σύμφωνα με τις (1) και (2) είναι:

$$\vec{F}_{\text{συν}} = \vec{F}_A - \vec{F}_O = -G \frac{Mm}{r_A^3} \vec{r}_A - \left(-G \frac{Mm}{R^3} \vec{R} \right) \rightarrow$$

$$\rightarrow \vec{F}_{\text{net}} = -GMm \left(\frac{\vec{r}}{r^3} - \frac{\vec{R}}{R^3} \right) \quad (3)$$

Από το σχήμα λόγω διανυσματικής αθροίρας έχουμε: $\vec{r}_A = \vec{R} + \vec{r}$ (4)
 και το μέτρο του \vec{r}_A είναι: $|\vec{r}_A|^2 = (\vec{R} + \vec{r})^2 = |\vec{R}|^2 + |\vec{r}|^2 + 2\vec{R} \cdot \vec{r} \rightarrow$

$$\rightarrow r_A^2 = R^2 + r^2 + 2\vec{R} \cdot \vec{r} \rightarrow r_A = (R^2 + r^2 + 2\vec{R} \cdot \vec{r})^{1/2} \quad (5)$$

Συνεπώς η (5) λόγω των (4) και (5) δίνει:

$$\vec{F}_{\text{net}} = -GMm \left[\frac{\vec{R} + \vec{r}}{(R^2 + r^2 + 2\vec{R} \cdot \vec{r})^{3/2}} - \frac{\vec{R}}{R^3} \right] =$$

$$= -GMm \left[\frac{\vec{R} + \vec{r}}{\left(1 + \frac{r^2}{R^2} + \frac{2\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2}\right)^{3/2}} - \vec{R} \right] \quad \left(\frac{r}{R} \ll 1 \rightarrow \frac{r^2}{R^2} \approx 0\right)$$

$$= -GMm \left[(\vec{R} + \vec{r}) \left(1 + \frac{2\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2}\right)^{-3/2} - \vec{R} \right]$$

Από το διευκρινιστικό σχήμα είναι $\frac{2\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \ll 1$:

$$\left(1 + \frac{2\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2}\right)^{-3/2} \approx 1 - \frac{3}{2} \frac{2\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \approx 1 - \frac{3\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \quad \text{οπότε:}$$

$$\vec{F}_{\text{net}} \approx -GMm \left[(\vec{R} + \vec{r}) \left(1 - \frac{3\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2}\right) - \vec{R} \right] \approx$$

$$\approx -GMm \left[\vec{R} + \vec{r} - \frac{3\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \vec{R} - \frac{3\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \vec{r} - \vec{R} \right]$$

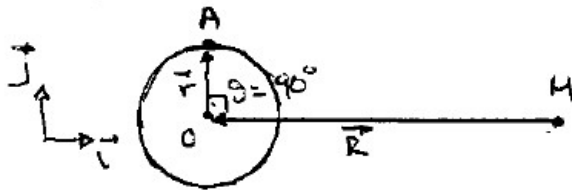

Αλλά: $\frac{\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \vec{r} = \frac{R r \cos(\pi - \theta)}{R^2} \vec{r} = \left(\frac{r^2}{R^2}\right)^{=0} R \cos(\pi - \theta) \vec{r} \approx 0$ οπότε

τέλεια είναι:

$$\vec{F}_{\text{grav}} \approx - \frac{GMm}{R^3} \left[\vec{r} - \frac{3\vec{R} \cdot \vec{r}}{R^2} \vec{R} \right] \quad (6)$$

β/ Με τη βοήθεια της (6) υπολογίστε τις αριθμητικές συνάψεις στα σημεία A, B, C, D:

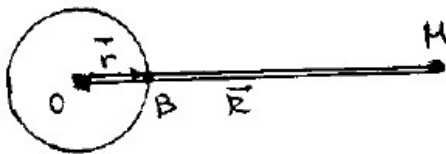
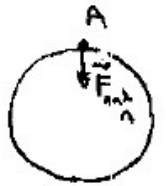

Είναι: $\vec{R} \cdot \vec{r} = 0$ γιατί $\vec{r} \perp \vec{R}$

και $\vec{r} = r\vec{j}$, $\vec{R} = -R\vec{i}$

οπότε η (6) δίνει:

$$\vec{F}_{\text{grav}, A} \approx - \frac{GMm}{R^3} [r\vec{j} - 0] = - \frac{GMm}{R^3} r\vec{j}$$

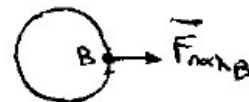
Είναι: $\vec{r} \cdot \vec{R} = -rR$ γιατί \vec{r} αντιστοιχεί του \vec{R}

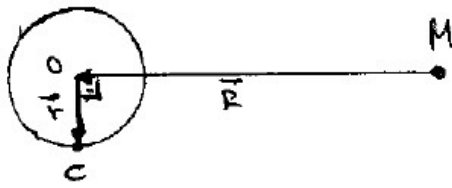
και $\vec{r} = r\vec{i}$, $\vec{R} = -R\vec{i}$

οπότε η (6) δίνει:

$$\vec{F}_{\text{grav}, B} \approx - \frac{GMm}{R^3} \left[r\vec{i} - 3 \frac{(-rR)}{R^2} (-R\vec{i}) \right] = - \frac{GMm}{R^3} (-2r\vec{i}) \rightarrow$$

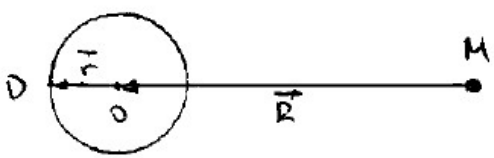
$$\rightarrow \vec{F}_{\text{grav}, B} \approx \frac{2GMm}{R^3} r\vec{i}$$

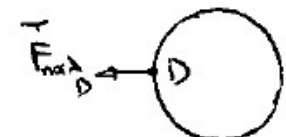
Είναι: $\vec{r} \cdot \vec{R} = 0$ γιατί $\vec{r} \perp \vec{R}$
 και $\vec{r} = -r\vec{j}$, $\vec{R} = -R\vec{i}$
 οπότε η (6) δίνει:

$$\vec{F}_{\text{net},C} \approx -G \frac{Mm}{R^2} [-r\vec{j} - 0] \approx G \frac{Mm}{R^2} r\vec{j}$$

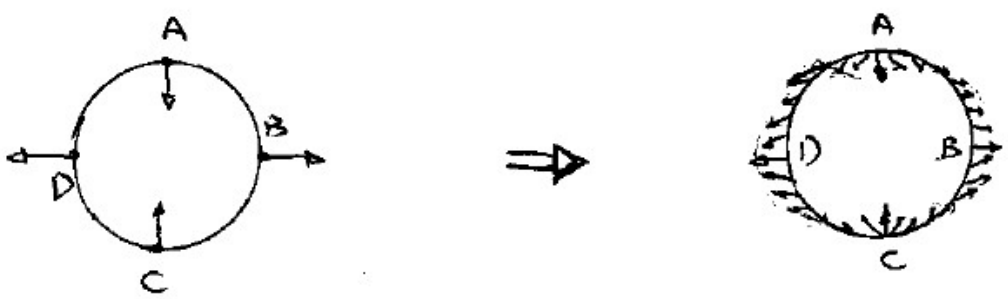

Είναι: $\vec{r} \cdot \vec{R} = rR$ γιατί οι \vec{r} οπίσθιοι του \vec{R}
 και $\vec{r} = -r\vec{i}$, $\vec{R} = -R\vec{i}$
 οπότε η (6) δίνει:

$$\vec{F}_{\text{net},D} \approx -G \frac{Mm}{R^2} \left[-r\vec{i} - 3 \frac{rR}{R^2} (-R\vec{i}) \right] \approx -G \frac{Mm}{R^2} (2r\vec{i}) \rightarrow$$

$$\rightarrow \vec{F}_{\text{net},D} \approx -2G \frac{Mm}{R^2} r\vec{i}$$

Συγκριτικά τα παραπάνω αποτελέσματα έχουν ως εξής:

ΜΑ

Συμπεριλαμβανομένης παρατηρείται ότι στα σφύρα Α και C έχουμε υποχώρηση και νερόν δαλ. εμφανίζεται ηλκτορικό, ενώ στα σφύρα Β και D έχουμε υπέρωση και νερόν δαλ. εμφανίζεται ήλωση.

Επίσης από τα προηγούμενα παρατηρείται ότι η καλιπρωτική δύναμη στα σφύρα Α και C έχει το ίδιο μέτρο με το αντίστοιχο δύναμη στα σφύρα Β και D.

Συγγραφή – Επιμέλεια: Παναγιώτης Φ. Μοίρας

